

Na temelju članka 173. stavka 3. Zakona o zaštiti okoliša (»Narodne novine«, broj 80/2013 i 153/2013), Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj ----- godine donijela

UREDBU

**O ODGOVORNOSTI ZA OKOLIŠ VEZANO SA SPRJEČAVANJEM I
OTKLANJANJEM ŠTETE U OKOLIŠU**

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovom Uredbom uređuje se područje primjene, iznimke od primjene, djelatnosti koje se smatraju opasnim za okoliš i/ili život i zdravlje ljudi, kriteriji prema kojima se procjenjuje prijeteća opasnost i utvrđuje šteta u okolišu, najprikladnije mjere za otklanjanje štete u okolišu (uključujući posebne uvjete glede pojedinih sastavnica okoliša, zaštićenih vrsta i prirodnih staništa) te način specificiranja troškova vezano za utvrđivanje i otklanjanje prijeteće opasnosti i štete u okolišu te druga pitanja s tim u vezi.

Članak 2

Ovom se Uredbom se u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeće direktive Europske unije:

1. Direktiva 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš i o izmjeni direktiva Vijeća 85/337/EEZ i 96/61/EZ s obzirom na sudjelovanje javnosti i pristup pravosuđu (SL L 156, 25.6.2003.);
2. Direktiva 2006/21/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o gospodarenju otpadom od djelatnosti vađenja mineralnih sirovina i koja izmjenjuje i dopunjuje Direktivu 2004/35/EZ (SL L 102, 11.4.2006.);
3. Direktiva 2009/31/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o geološkom skladištenju ugljikovog dioksida i o izmjenama i dopunama Direktive Vijeća 85/337/EEZ, Direktiva Europskoga parlamenta i Vijeća 2006/60/EZ, 2001/80/EZ, 2004/35/EZ, 2006/12/EZ, 2008/1/EZ i Uredbe (EZ-a) br. 1013/2006 (Tekst značajan za EGP) (SL L 140, 5.6.2009.);
4. Direktiva 2013/30/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. lipnja 2013. sigurnosti odobalnih naftnih i plinskih djelatnosti i o izmjeni Direktive 2004/35/EZ (Tekst značajan za EGP) (SL L 178, 28.6.2013.).

Definicije pojmova

Članak 3.

(1) Pojedini pojmovi u smislu ove Uredbe imaju sljedeće značenje:

1. *Djelatnosti opasne po okoliš i/ili život i zdravlje ljudi* (u daljnjem tekstu: opasne djelatnosti) su djelatnosti koje služe obavljanju neke gospodarske aktivnosti, neovisno o njihovom privatnom ili javnom, odnosno profitnom ili neprofitnom obilježju, a koje predstavljaju rizik za okoliš i/ili za život i zdravlje ljudi;

17. *Usluge odnosno usluge prirodnih dobara* su usluge koje obavlja prirodno dobro u korist drugog prirodnog dobra ili u korist javnosti.

10. *Osnovno stanje* je stanje prirodnih dobara i usluga u trenutku nastanka štete u okolišu, koje bi postojalo da nije nastala šteta u okolišu, a koje se procjenjuje na temelju dostupnih informacija i podataka;

8. *Obnavljanje uključujući prirodno obnavljanje* podrazumijeva, u slučaju vode i zaštićenih vrsta te prirodnih staništa, povratak oštećenih prirodnih dobara i/ili oslabljenih usluga u osnovno stanje. U slučaju oštećenja tla, podrazumijeva otklanjanje svakog značajnog rizika od štetnog utjecaja na život i zdravlje ljudi;

4. *Ministarstvo* je ministarstvo nadležno za poslove zaštite okoliša;

7. *Nadležno tijelo javne vlasti* je Ministarstvo i druga središnja tijela državne uprave nadležna za obavljanje poslova u svezi sa zaštitom pojedinih sastavnica okoliša, odnosno u svezi sa zaštitom od pojedinih opterećenja, te u svezi sa zaštitom zdravlja ljudi, zaštitom od požara i zaštitom i spašavanjem, te župan, gradonačelnik Grada Zagreba, gradonačelnik i općinski načelnik;

3. *Ministar* je ministar nadležan za područje zaštite okoliša;

18. *Zakon* je Zakon o zaštiti okoliša;

14. *Šteta u okolišu* je svaka šteta nanesena:

– zaštićenim vrstama, prirodnim staništima te krajobraznim strukturama prema posebnom propisu, a koja ima bitan nepovoljan utjecaj na postizanje ili održavanje povoljnog stanja očuvanosti tih staništa ili vrsta ili krajobrazne raznolikosti. Bitnost nepovoljnog utjecaja procjenjuje se u odnosu na osnovno stanje, uzimajući u obzir kriterije iz Priloga II. ove Uredbe.

Šteta nanesena zaštićenim vrstama i prirodnim staništima ne uključuje prethodno utvrđene nepovoljne posljedice proizašle iz operaterove radnje koju je nadležno tijelo izričito odobrilo u skladu s posebnim propisima;

– vodama, a koja ima bitan negativan utjecaj na ekološko, kemijsko i/ili količinsko stanje ili dobar ekološki potencijal tih voda, uključujući štetu nastalu u skladu s posebnim propisima;

– morskome okolišu, a koja ima bitan negativan utjecaj na očuvanje i postizanje dobrog stanja morskog okoliša u skladu s posebnim propisima;

– tlu, čije onečišćenje, uzrokuje znatni nepovoljni utjecaja na ljudsko zdravlje zbog izravnog ili neizravnog unošenja tvari, pripravaka, organizama ili mikroorganizama u, na ili pod tlo;

15. *Šteta* u smislu odgovornosti za štetu u okolišu znači mjerljiv štetni učinak, odnosno promjenu na prirodnim dobrima ili uslugama prirodnih dobara na izravan ili neizravan način

2. *Emisija* znači uvođenje, ispuštanje ili istjecanje u okoliš tvari, pripravaka, organizama ili mikroorganizama koje je posljedica ljudskih djelatnosti;

6. *Mjere sprječavanja štete* su mjere poduzete kao odgovor na događaj, djelo ili propust, koji je izazvao prijeteću opasnost od štete radi sprječavanja ili svođenja te štete na najmanju mjeru, što uključuje i preventivne mjere.

5. *Mjere otklanjanja štete* su svako djelovanje uključujući mjere za ublažavanje i privremene mjere za obnovu, oporavak ili zamjenu oštećenog prirodnog dobra i/ili oslabljenih usluga, ili osiguravanje odgovarajućeg otklanjanja šteta u okolišu prema Prilogu II. ove Uredbe

11. *Prirodno dobro* znači zaštićene vrste i prirodna staništa, vode, morski okoliš i tlo.

9. *Operater* je pravna ili fizička osoba koja u skladu s posebnim propisom obavlja ili nadzire gospodarsku djelatnost na temelju dozvole, drugog odobrenja, upisa u registar ili u drugu javnu evidenciju, uključujući upravljanje radom ili nadzor postrojenja

19. *Zaštićene vrste i prirodna staništa* znači:

a) prirodna staništa utvrđena Prilozima II. i III. Pravilnika o popisu stanišnih tipova, karti staništa te ugroženim i rijetkim stanišnim tipovima („Narodne novine“, broj 88/2014),

b) zaštićene vrste prema Prilogu Pravilnika o strogo zaštićenim vrstama („Narodne novine“, broj 144/2013).

12. *Stanje očuvanosti prirodnoga staništa* je zbroj utjecaja na njega i njegove tipične vrste, a koji utječu na njegovu dugoročnu prirodnu rasprostranjenost, strukturu i usluge kao i na dugoročni opstanak njegovih tipičnih vrsta unutar područja njegove prirodne rasprostranjenosti;

Stanje očuvanosti prirodnoga staništa smatra se ‘povoljnim’:

- kada su njegovo područje prirodne rasprostranjenosti i površine koje stanište na njemu pokriva uvijek jednaki ili se povećavaju

- kada postoji posebna struktura i usluge potrebne za njegovo dugoročno održanje i vjerojatno je da će i dalje postojati u doglednoj budućnosti, i

- kada je stanje očuvanosti njegovih tipičnih vrsta povoljno u skladu s definicijom stanja očuvanosti zaštićene vrste.

13 *Stanje očuvanosti zaštićene vrste* je zbroj utjecaja na dotičnu vrstu, a koji utječu na dugoročnu rasprostranjenost i veličinu njezinih populacija na području prirodne rasprostranjenosti te vrste.

Stanje očuvanosti zaštićene vrste smatra se 'povoljnim':

- kada podaci o populacijskoj dinamici za dotičnu vrstu pokažu da se ona dugoročno održava kao komponenta svojih prirodnih staništa sposobna za život,

- kada se područje prirodne rasprostranjenosti vrste ne smanjuje niti je vjerojatno da će se smanjivati u doglednoj budućnosti,

- kada stanište jest, i vjerojatno je da će i dalje biti, dovoljno veliko za održanje svojih populacija na dugoročnoj osnovi.

16. *Troškovi* znači troškove opravdane potrebom osiguranja valjane i djelotvorne provedbe odgovornosti za štetu u okolišu, uključujući troškove procjene štete u okolišu, njezine neposredne opasnosti, alternative za mjere kao i upravne, pravne i provedbene troškove, troškove prikupljanja podataka i druge opće troškove te troškove praćenja i nadzora.

Privremeni gubici su gubici nastali zbog činjenice da oštećena prirodna dobra i/ili usluge ne mogu obavljati svoje ekološke funkcije ili ispunjavati usluge za druga prirodna dobra ili javnost dok primarne ili dopunske mjere ne postignu svoj učinak. Ovo ne obuhvaća financijsku nadoknadu zainteresiranoj javnosti na koju su djelovali štetni učinci štete u okolišu.

(2) Izrazi koji u ovoj Uredbi imaju rodno značenje koriste se neutralno i odnose se na muške i ženske osobe.

Područje primjene Uredbe

Članak 4.

(1) Odredbe ove Uredbe primjenjuju se na prijeteću opasnost i štetu u okolišu prouzročenu bilo kojom od opasnih djelatnosti navedenih u Prilogu I. ove Uredbe.

(2) Odredbe ove Uredbe primjenjuju se na prijeteću opasnost i štetu u okolišu prouzročenu djelatnošću za koju se izdaje okolišna dozvola prema Zakonu i posebnom propisu o okolišnoj dozvoli.

(3) Odredbe ove Uredbe primjenjuju se i na druge djelatnosti koje se ne smatraju opasnima u smislu ove Uredbe ali se prilikom obavljanja tih djelatnosti ne otklanja opasnost i ne sprječava nanošenje štete zaštićenim vrstama i/ili prirodnim staništima.

Iznimke

Članak 5.

(1) Odredbe ove Uredbe se ne odnose na štetu u okolišu ili prijeteću opasnost od takve štete koju uzrokuje:

1. oružani sukob, rat, građanski rat ili pobuna;
2. izvanredna, neizbježiva i nezadrživa prirodna pojava.

(2) Odredbe ove Uredbe se ne primjenjuju na štetu u okolišu niti na njezinu prijeteću opasnost proizašlu iz slučaja za koji odgovornost ili odšteta pripadaju području primjene međunarodnih konvencija navedenih u Prilogu IV., uključujući svaku njihovu izmjenu i dopunu.

Članak 6.

(1) Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje pravo operatera da ograniči svoju odgovornost u skladu sa Zakonom o potvrđivanju (ratifikaciji) Konvencije o ograničenju odgovornosti za pomorske tražbine (»Međunarodni ugovori«, broj 2/1992) uključujući svaku njegovu izmjenu i dopunu.

(2) Odredbe ove Uredbe ne dovode u pitanje pravo operatera da ograniči svoju odgovornost u skladu sa Strazburškom konvencijom o ograničenju odgovornosti u unutarnjoj plovidbi (CLNI), uključujući svaku njenu izmjenu i dopunu.

(3) Odredbe ove Uredbe se ne primjenjuje na one nuklearne opasnosti ili štetu u okolišu ili prijeteću opasnost od štete eventualno prouzročene djelatnostima obuhvaćenima Ugovorom o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (EURATOM) ili prouzročene slučajem ili djelatnošću za koje odgovornost ili odšteta pripadaju području primjene međunarodnih akata navedenih u Prilogu V., uključujući svaku njihovu izmjenu i dopunu.

II. NAČIN UTVRĐIVANJA PRIJETEĆE OPASNOSTI OD ŠTETE U OKOLIŠU I MJERE SPRJEČAVANJA

Djelovanje za otklanjanje prijeteće opasnosti

Članak 7.

(1) Kada prijeteća opasnost od štete u okolišu nije otklonjena usprkos mjerama sprječavanja koje je operater poduzeo, on ima obvezu što prije o tome obavijestiti Ministarstvo.

(2) Kada inspekcija nadležna za zaštitu okoliša u nadzoru utvrdi postojanje prijeteće opasnosti od štete u okolišu o tome će obavijestiti Ministarstvo te dostaviti sve potrebne podatke i dokaze na daljnje postupanje.

(3) Ministarstvo će u slučajevima iz stavaka 1. i 2. ovoga članka operateru rješenjem utvrditi koje mjere mora poduzeti kako ne bi prouzročio štetu u okolišu.

Članak 8.

- (1) Ako se tijekom korištenja postrojenja utvrdi da mjere zaštite okoliša utvrđene nekim aktom nadležnog tijela kojih se operater pridržavao, nisu odgovarajuće, operater mora što prije obavijestiti Ministarstvo.
- (2) Operater u slučaju iz stavka 1. ovoga članka nije odgovoran za nastalu prijeteću opasnost, ali mora poduzeti mjere koje će rješenjem utvrditi Ministarstvo.

Članak 9.

- (1) Javnost koja je pogođena prijetećom opasnosti od štete u okolišu uz prijavu prilaže procjenu značaja prijeteće opasnosti od štete, koju je izradio procjenitelj ovlašten prema članku 40. točki 21. Zakona (u daljnjem tekstu: ovlašteni procjenitelj).
- (2) Prijava prijeteće opasnosti od štete s procjenom prijeteće opasnosti od štete dostavlja se inspekciji nadležnoj za zaštitu okoliša.
- (3) Nakon što inspekcija nadležna za zaštitu okoliša temeljem prijave prijeteće opasnosti obavi očevid i utvrdi postojanje prijeteće opasnosti od štete u okolišu o tome će obavijestiti Ministarstvo te dostaviti sve potrebne podatke i dokaze na daljnje postupanje.
- (4) Ministarstvo će od operatera zaključkom zatražiti elaborat sanacije prijeteće opasnosti od štete. Operater mora u roku od najviše 30 dana dostaviti traženi elaborat.
- (5) Ako operater u određenom roku ne dostavi elaborat iz stavka 4. ovog članka Ministarstvo će zatražiti izradu tog elaborata na trošak operatera.

Članak 10.

- (1) Mjere koje će biti sastavni dio rješenja iz članka 7. stavka 3. i članka 8. stavka 2. ove Uredbe utvrđuju se temeljem elaborata sanacije prijeteće opasnosti od štete, čiji je sastavni dio procjena značaja prijeteće opasnosti od štete.
- (2) Elaborat o prijetećoj opasnosti od štete je stručna podloga čiji se sadržaj propisuje pravilnikom iz članka 192. stavka 4. Zakona (u daljnjem tekstu: Pravilnik).
- (3) Elaborat o prijetećoj opasnosti od štete i procjenu štete mogu izraditi samo osobe koje imaju ovlaštenje za obavljanje poslova zaštite okoliša u skladu s člankom 40. stavkom 14. Zakona (u daljnjem tekstu: Ovlaštenik).

Članak 11.

Pri utvrđivanju značaja štete u okolišu ili prijeteće opasnosti od štete nastalih djelovanjem opasne djelatnosti, ovlašteni procjenitelj mora uzeti u obzir sljedeće:

- vrstu postrojenja i obilježja opasne djelatnosti,
- obilježja lokacije postrojenja i mjesta nastanka štete u okolišu, odnosno obilježja mjesta prijeteće opasnosti od štete,
- područje utjecaja štetnog djelovanja i mogućeg štetnog djelovanja na okoliš i mogućnost pojave domino efekata,
- utjecaj štete u okolišu na život i zdravlje ljudi,
- utjecaj štete u okolišu na zaštićene vrste i prirodna staništa,
- utjecaj štete u okolišu na pojedinu sastavnicu okoliša, te krajobrazne strukture,
- kakvoća i obujam potrebnih aktivnosti i mjera radi otklanjanja štete u okolišu, odnosno prijeteće opasnosti od štete.

(2) Značaj potencijalnih štetnih promjena u okolišu u odnosu na osnovno stanje ovlašteni procjenitelj utvrđuje u skladu s Prilogom II. ove Uredbe.

Članak 12.

Prilog obavijesti ili prijavi prijeteće opasnosti je ispunjeni obrazac prijave prijeteće opasnosti od štete, koji se nalazi u Prilogu VII. ove Uredbe (O-Š-PPO).

Mjere sprječavanja prijeteće opasnosti

Članak 13.

Mjere sprečavanja mogu biti žurne i ostale mjere a definiraju se Pravilnikom.

Članak 14.

Kada Ministarstvo utvrdi da elaborat o prijetećoj opasnosti od štete ne sadrži sve podatke i dokaze sukladno Pravilniku ili nije odgovarajuće kvalitete može zaključkom tražiti ovlaštenika da, u primjerenom roku, a koji ne može biti duži od 30 dana, ukloni nedostatke.

III. NAČIN UTVRĐIVANJA NASTANKA ŠTETE U OKOLIŠU I MJERE ZA OTKLANJANJE ŠTETE U OKOLIŠU

Djelovanje za utvrđivanje štete u okolišu

Članak 15.

- (1) Operater je obavezan poduzeti sve primjenjive mjere pomoću kojih se okoliš može dovesti do stanja prije nastanka štete, odnosno one kojima se na izvoru nastanka trajno otklanja opasnost od štete.
- (2) Ako je operater djelovanjem ili propustom djelovanja u obavljanju djelatnosti prouzročio štetu u okolišu obavezan je bez odgađanja obavijestiti Ministarstvo.
- (3) Kada inspekcija nadležna za zaštitu okoliša u nadzoru utvrdi postojanje štete u okolišu o tome će obavijestiti Ministarstvo te dostaviti sve potrebne podatke i dokaze na daljnje postupanje.
- (4) Ministarstvo će u slučajevima iz stavaka 2. i 3. ovoga članka od operatera zaključkom zatražiti izradu programa sanacije štete u okolišu (u daljnjem tekstu: sanacijski program). Operater mora u roku od najviše 60 dana dostaviti traženi sanacijski program.
- (5) Ako operater u određenom roku ne dostavi sanacijski program iz stavka 4. ovog članka Ministarstvo će zatražiti od ovlaštenika izradu sanacijskog programa na trošak operatera.

Članak 16.

- (1) Ako je operater uzrokovao štetu u okolišu, a tijekom korištenja postrojenja pridržavao se mjera zaštite okoliša utvrđenih nekim aktom nadležnog tijela, operater mora o tome što prije obavijestiti Ministarstvo.
- (2) Operater u slučaju iz stavka 1. ovoga članka nije odgovoran za nastalu štetu u okolišu, ali mora poduzeti mjere utvrđene sanacijskim programom.

Članak 17.

- (1) Javnost koja je pogođena štetom u okolišu uz prijavu prilaže procjenu značaja nastale štete, koju je izradio ovlaštena procjenitelj.
- (2) Prijava štete u okolišu s procjenom štete dostavlja se inspekciji nadležnoj za zaštitu okoliša.
- (3) Nakon što inspekcija nadležna za zaštitu okoliša temeljem prijave štete u okolišu obavi očevid i utvrdi da postoji šteta u okolišu o tome će obavijestiti Ministarstvo te dostaviti sve potrebne podatke i dokaze na daljnje postupanje.
- (4) Ministarstvo će od operatera zaključkom zatražiti sanacijski program. Operater mora u roku od najviše 60 dana dostaviti traženi sanacijski program.

(5) Ako operater u određenom roku ne dostavi sanacijski program iz stavka 4. ovoga članka Ministarstvo će zatražiti od ovlaštenika izradu sanacijskog programa na trošak operatera.

Članak 18.

(1) Na sanacijske programe iz članka 15. stavka 4., članka 16. stavka 2. i članka 17. stavka 4. Ministarstvo izdaje suglasnost u skladu sa Zakonom.

(2) Sanacijski program je stručna podloga čiji je sadržaj propisan Pravilnikom.

(3) Sanacijski program i procjenu štete mogu izraditi samo ovlaštenici.

(4) Značaj štetnih promjena u okolišu u odnosu na osnovno stanje ovlašteni procjenitelj utvrđuje u skladu s Prilogom II. ove Uredbe.

Članak 19.

Obavijest ili prijava štete u okolišu dostavlja se Ministarstvu na obrascu prijave štete, koji se nalazi u Prilogu VIII. ove Uredbe (O-Š-PŠ).

Mjere za otklanjanje štete u okolišu

Članak 20.

(1) Zajednički okvirni uvjeti koje treba primijeniti za izbor mjera za osiguranje otklanjanja šteta u okolišu utvrđene su u Prilogu III. ove Uredbe.

(2) Operater u sanacijskom programu odgovarajuće primjenjuje mjere za otklanjanje štete, a koje mogu biti primarne, dopunske i kompenzacijske, a koje su definirane u Prilogu III. ove Uredbe.

(3) Značajne štetne promjene u odnosu na osnovno stanje određuju se pomoću kriterija navedenih u Prilogu II. ove Uredbe i sastavni su dio procjene nastale štete u okolišu i sanacijskog programa.

IV. SUDJELOVANJE JAVNOSTI I ZAINTERESIRANE JAVNOSTI

Sudjelovanje javnosti i zainteresirane javnosti u postupku ocjene elaborata o prijetećoj opasnosti za okoliš i izdavanja suglasnosti na sanacijski program i potvrde o izvršenoj sanaciji štete u okolišu

Članak 21.

(1) Ministarstvo informira javnost i zainteresiranu javnost o obavijesti ili prijavi prijeteće opasnosti od štete i obavijesti ili prijavi štete u okolišu, te podnesenom urednom zahtjevu za ishođenje suglasnosti na sanacijski program, odnosno izmjene i/ili dopune sanacijskog

programa, podnesenom zahtjevu za izdavanjem potvrde na provedenu sanaciju, objavom informacije na svojim internetskim stranicama u trajanju od najmanje 30 dana.

(2) Uz informacije iz stavka 1 ovoga članka objavljuju se na internetskim stranicama odgovarajuće stručne podloge: elaborat sanacije prijeteće opasnosti od štete ili elaborat o sanaciji štete ili sanacijski program.

(3) Pisana mišljenja, prijedloge i primjedbe na elaborat i sanacijski program javnost i zainteresirana javnost može uputiti Ministarstvu tijekom trajanja objave elaborata i sanacijskog programa na internetskoj stranici Ministarstva.

(4) Istovremeno s objavom informacije iz stavka 1 ovoga članka Ministarstvo će pozvati osobe na čijem bi se zemljištu provodile mjere sprečavanja i mjere otklanjanja da se očituju o predloženim mjerama te će razmotriti njihove primjedbe prilikom odabira i provedbe mjera.

(5) O primjedbama javnosti i zainteresirane javnosti na elaborat i sanacijski program Ministarstvo prije izdavanja rješenja/suglasnosti može provesti dodatne konzultacije s nadležnim tijelima i/ili ovlaštenikom i/ili operaterom.

(6) Nacrt rješenja/suglasnosti/potvrde stavlja se na uvid javnosti i zainteresiranoj javnosti u trajanju od najmanje 15 dana objavom na internetskoj stranici Ministarstva, te u navedenom roku javnost i zainteresirana javnost može uputiti primjedbe na nacrt rješenja/suglasnosti/potvrde.

Članak 22.

Informacija iz članka 21. stavka 1 sadrži osobito:

1. Zaglavlje Ministarstva (naziv, klasu i urbroj, datum);
2. Tijelo nadležno za provedbu postupka;
3. Pravni temelj za vođenje postupka;
4. Podatke o nositelju izrade elaborata/sanacijskog programa (naziv, adresa);
5. Lokacija nastanka prijeteće opasnosti i/ili štete u okolišu;
6. Sažeti opis nastanka prijeteće opasnosti i/ili štete u okolišu;
7. Sažetak postupka koji će se provesti (redosljed radnji i sudionike u postupku: naziv i sjedište tijela i/ili osoba određenih posebnim propisima, jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave i dr.);
8. Način na koji će se javnost i zainteresirana javnost očitovati na informaciju: način davanja mišljenja, primjedbi i prijedloga, nadležno tijelo i adresu na koju se daju, te rok u kojem se daju;

9. Način na koji će javnost i zainteresirana javnost biti informirana o ishodu postupka povodom izdavanja rješenja/suglasnosti/potvrde.

V. ODREĐIVANJE TROŠKOVA

Članak 23.

(1) Troškovi za utvrđivanje i otklanjanje šteta u okolišu i prijeteće opasnosti od štete obvezno se utvrđuju određivanjem ekonomskih vrijednosti okoliša. Ove se vrijednosti mogu utvrđivati i pojedinačno s obzirom na pojedine sastavnice okoliša.

(2) Određivanje ekonomskih vrijednosti okoliša propisano je u Prilogu VI. ove Uredbe.

VI. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 24.

Prilozi I., II., III., IV., V., VI., VII. i VIII. čine sastavni dio ove Uredbe.

Članak 25

(1) Danom stupanja na snagu ove Uredbe prestaje važiti Uredba o načinu utvrđivanja šteta u okolišu (»Narodne novine«, broj 139/2008).

(2) Postupci pokrenuti po odredbama Uredbe o načinu utvrđivanja šteta u okolišu (»Narodne novine«, broj 139/2008) do stupanja na snagu ove Uredbe dovršit će se prema odredbama te uredbe.

Članak 26

(1) Odredba članka 5. stavka 2. ove Uredbe za konvencije iz Priloga IV. stupa na snagu danom stupanja na snagu propisa o potvrđivanju svake pojedine konvencije.

(2) Odredba članka 6. stavka 2. ove Uredbe stupa na snagu danom stupanja na snagu propisa o potvrđivanju konvencije iz tog članka.

(2) Odredba članka 6. stavka 3. ove Uredbe za međunarodne akte iz Priloga V. stupa na snagu danom stupanja na snagu propisa o potvrđivanju svakog pojedinog akta.

Članak 27.

Ova Uredba stupa na snagu 8 dana od dana objave u »Narodnim novinama«.

Klasa:

Ur broj:
Zagreb,

Predsjednik
Zoran Milanović,
v. r.

PRILOG I.

POPIS OPASNIH DJELATNOSTI

Opasnim djelatnostima u smislu ove Uredbe podrazumijevaju se:

1. Djelatnosti postrojenja za koje je potrebno ishoditi okolišnu dozvolu sukladno posebnim propisima iz područja okolišne dozvole, osim onih postrojenja ili njihovih dijelova koja se koriste za istraživanje, razvoj i testiranje novih proizvoda i procesa.
2. Djelatnosti gospodarenja otpadom uključujući sakupljanje, prijevoz, uporabu i zbrinjavanje otpada, uključujući kontrolu ovih postupaka te naknadno održavanje odlagališta za koje je potrebna dozvola, upravljanje odlagalištima te termičku obradu otpada sukladno propisima o gospodarenju otpadom;
3. Ispuštanje u površinske vode prema propisima kojima se uređuje zaštita voda;
4. Ispuštanje u podzemne vode prema propisima kojima se uređuje zaštita voda;
5. Ispust ili utiskivanje onečišćavala u površinske ili podzemne vode za koje je potrebna dozvola prema propisima kojima se uređuje zaštita voda;
6. Zahvaćanje i akumuliranje vode koje podliježe dozvoli prema propisima kojima se uređuje zaštita voda;
7. Proizvodnja, korištenje, skladištenje, prerada, punjenje, ispuštanje u okoliš i prijevoz unutar postrojenja:
 - opasnih kemikalija sukladno propisima iz područja kemikalija,
 - sredstava za zaštitu bilja sukladno propisima kojima se uređuje zaštita bilja,
 - biocidnih proizvoda sukladno propisima kojima se uređuje stavljanje na tržište biocidnih proizvoda;
8. Prijevoz cestom, željeznicom, unutarnjim vodenim putovima, produktovodima ili zrakom opasnih ili onečišćujućih tvari sukladno propisima o prijevozu opasnih tvari;

9. Prijevoz i uporaba genetski modificiranih mikroorganizama u zatvorenim sustavima u zatvorenim sustavima sukladno propisima o stavljanju na tržište genetski modificiranih organizama;
10. Namjerno uvođenje u okoliš, prijevoz i stavljanje na tržište genetski modificiranih organizama sukladno propisima iz područja postupanja s genetski modificiranim organizmima;
11. Prekogrančni promet otpada sukladno propisima o gospodarenju otpadom uključujući i otpad genetski modificiranih organizama sukladno propisima iz područja postupanja s genetski modificiranim organizmima;
12. Gospodarenje otpadom iz istraživanja i eksploatacije mineralnih sirovina sukladno posebnim propisima iz područja gospodarenja otpadom;
13. Prijevoz opasnih tvari morem sukladno propisima iz područja pomorstva;
13. Skladištenje ugljikovog dioksida u geološkim strukturama sukladno propisima iz područja rudarstva.

PRILOG II.

KRITERIJI ZA UTVRĐIVANJE ZNAČAJA ŠTETNIH PROMJENA U ODNOSU NA OSNOVNO STANJE

(1) Značaj štete koja ima štetan učinak na postizanje ili održavanje povoljnog stanja zaštićene vrste i/ili prirodnog staništa mora se procijeniti u odnosu na: stanje očuvanosti zaštićene vrste i/ili prirodnog staništa u trenutku prije nastanka štete, usluga u okolišu koje zaštićene vrste i/ili staništa omogućuju, kao i sposobnosti njihovog prirodnog obnavljanja, sukladno propisima kojima se uređuje zaštita prirode.

Značajne štetne promjene u odnosu na uvjete koje su zaštićene vrste i/ili prirodna staništa imali u osnovnom stanju određuju se pomoću mjerljivih podataka, kao što su:

- broj jedinki, njihova gustoća ili površina koju pokrivaju,
- uloga određenih jedinki ili oštećenog područja u odnosu na očuvanost zaštićene vrste i/ili staništa procijenjenih na lokalnoj, područnoj (regionalnoj) i na razini države, najviše do razine EU,
- sposobnost razmnožavanja zaštićene vrste (prema dinamici specifičnoj za tu vrstu ili populaciju), sposobnost preživljavanja zaštićene vrste i/ili sposobnost staništa za prirodno obnavljanje (prema dinamici specifičnoj za karakterističnu vrstu staništa ili dinamiku populacija te vrste),
- sposobnost zaštićene vrste i/ili staništa da se oporavi unutar kratkog vremena nakon šetnog događaja, do stanja koje se smatra jednakim ili boljim od osnovnog stanja, bez ikakvih uplitanja aktivnostima, osim pojačanih mjera zaštite; tj. samo dinamikom zaštićene vrste i/ili staništa.

b) Značajnom štetom u na zaštićenim vrstama i prirodnim staništima neće se smatrati:

- negativne promjene na zaštićenim vrstama i/ili staništima nastale kao posljedica prirodnih kolebanja koje se smatraju očekivanim za odnosnu zaštićenu vrstu ili prirodno stanište,
- negativne promjene u okolišu uslijed prirodnih uzroka, ili one koje proizlaze iz aktivnosti vezanih za uobičajeno upravljanje područjima, koje proizlaze prema planu upravljanja pojedinim područjem ili one koje su posljedica ranijeg načina obavljanja djelatnosti operatera, odnosno korištenja postrojenja,
- šteta na zaštićenoj vrsti i/ili prirodnom staništu, za koje je utvrđeno da će se oporaviti unutar kratkog vremena i bez posebnih aktivnosti čovjeka, u stanje prije nastanka štetnog djelovanja ili u stanje koje samom dinamikom zaštićene vrste ili staništa dovodi do stanja jednakog ili boljeg od osnovnog stanja.

PRILOG III.

MJERE ZA OTKLANJANJE ŠTETE U OKOLIŠU

1. OTKLANJANJE ŠTETE NA VODI, MORSKOM OKOLIŠU, ZAŠTIĆENIM VRSTAMA, PRIRODNIM STANIŠTIMA I/ILI USLUGAMA PRIRODNIH DOBARA

Mjerama otklanjanja štete na vodi, morskom okolišu, zaštićenim vrstama, prirodnim staništima i/ili uslugama prirodnih dobara smatraju se aktivnosti koje značajno oštećene zaštićene vrste, prirodna staništa, morski okoliš i površinske i podzemne vode vraćaju u stanje prije nastanka oštećenja to jest u osnovno stanje. Mjere otklanjanja štete dijele se na primarne, dopunske i kompenzacijske mjere:

- a) Primarne mjere su sve poduzete aktivnosti koje štete na vodi, morskom okolišu, zaštićenim vrstama, prirodnim staništima, te usluge prirodnih dobara vraćaju točno u osnovno stanje ili u stanje najbliže osnovnom;
- b) Dopunske mjere otklanjanja su sve poduzete aktivnosti u vezi s vodama, morskim okolišem, zaštićenim vrstama, prirodnim staništima, te uslugama prirodnih dobara, zbog činjenice da primarne mjere otklanjanja ne rezultiraju njihovim vraćanjem u osnovno ili stanje najbliže osnovnom. Pri tome, ako je primjereno, treba razmotriti i mogućnost uspostave stanja kakvo bi se uspostavilo da je oštećena lokacija vraćena u osnovno stanje i na alternativnoj lokaciji. Kada je moguće i primjereno, alternativna lokacija trebala bi biti zemljopisno povezana s oštećenom lokacijom, uzimajući pritom u obzir interese pogođenog stanovništva;
- c) Kompenzacijske mjere otklanjanja su sve poduzete aktivnosti u vezi s vodama, morskim okolišem, zaštićenim vrstama, prirodnim staništima, te uslugama prirodnih dobara, u cilju kompenzacije privremenih gubitaka koji se pojavljuju od dana kada je šteta nastala sve dok primarno otklanjanje ne postigne puni učinak. Kompenzacija privremenih gubitaka sastoji se od dodatnog poboljšanja na oštećenoj lokaciji ili na alternativnoj lokaciji. Ona se ne sastoji od financijske nadoknade zainteresiranoj javnosti koja je bila ugrožena djelovanjem štete u okolišu.

Ako primarne mjere otklanjanja ne dovedu do toga da okoliš bude vraćen u osnovno stanje, poduzet će se dopunske mjere otklanjanja. Pored toga poduzet će se kompenzacijske mjere otklanjanja za nadoknadu privremenih gubitaka.

Otklanjanje štete u okolišu, u pogledu štete nanosene vodi, morskom okolišu, te zaštićenim vrstama i prirodnim staništima, također podrazumijeva otklanjanje svakog znatnog rizika od štetnog utjecaja na ljudsko zdravlje.

1.1. Određivanje mjera za otklanjanje štete

Određivanje primarnih mjera otklanjanja

1.1.1. Obvezno se razmatraju mogućnosti koje obuhvaćaju djelovanje u cilju ubrzane izravne ponovne uspostave osnovnog stanja. Kao na primjer, prva faza je uklanjanje opasnih ili štetnih tvari koje su uzrokovale štetu, a druga faza biološka rekultivacija ili prepuštanje prirodnoj obnovi i treća faza praćenje provedbe mjere

Određivanje dopunskih i kompenzacijskih mjera otklanjanja

1.1.2. Pri određivanju opsega dopunskih i kompenzacijskih mjera otklanjanja najprije se uzima u obzir primjena kriterija jednake vrijednosti jednog i drugog prirodnog dobra i/ili jedne i druge usluge prirodnih dobara. Prema tom kriteriju najprije se uzimaju u obzir mjere koje osiguravaju prirodna dobra i usluge iste vrste, kakvoće i količine kao oni oštećeni. Kada to nije moguće, treba osigurati alternativna prirodna dobra i/ili usluge. Primjerice, smanjenje kakvoće može se nadoknaditi povećanjem količine mjera otklanjanja.

1.1.3. Ako nije moguće primijeniti kriterij jednake vrijednosti jednog i drugog prirodnog dobra i/ili jedne i druge usluge prirodnih dobara, tada treba koristiti alternativne tehnike vrednovanja.

1.1.4. U cilju određivanja obujma dopunskih i kompenzacijskih mjera otklanjanja, može se koristiti neka od metoda određivanja ekonomskih vrijednosti okoliša. Ako je vrednovanje izgubljenih prirodnih dobara i/ili usluga prirodnih dobara provedivo, a vrednovanje zamjenskih prirodnih dobara i/ili usluga nije moguće provesti unutar razumnog vremena ili uz razuman trošak, mogu se predložiti mjere otklanjanja čiji je trošak jednakovrijedan procijenjenoj ekonomskoj vrijednosti izgubljenog prirodnog dobra i/ili usluge.

Dopunske i kompenzacijske mjere otklanjanja trebale bi biti oblikovane na način da osiguravaju dodatna prirodna dobra i/ili usluge koje odgovaraju vremenskim prednostima ili vremenskom tijeku mjera otklanjanja. Primjerice, što je vremensko razdoblje do postizanja početnog stanja duže, toliko je veća količina kompenzacijskih mjera otklanjanja koje će se poduzeti (dok je ostalo jednako).

1.2. Kriteriji za određivanje mjera za otklanjanje štete

1.2.1. Razumne mjere otklanjanja treba ocijeniti uz korištenje najboljih raspoloživih tehnika te temeljem sljedećih kriterija:

- učinak svake opcije– utjecaj na zdravlje i sigurnost ljudi,
- trošak primjene odabrane mjere,
- od razmatranih mjera,
- u kojem opsegu svaka od mjera sprječava buduću štetu u okolišu i izbjegava usputnu štetu kao posljedicu primjene dotične mjere,
- u – mjera u kojojkojem opsegu svaka od mjera koristi prirodnom dobru i/ili usluzi,
- u kojem opsegu svaka mjera uzima u obzir odgovarajuće socijalne, gospodarske i kulturne aspekte i druge bitne čimbenike specifične za tu lokaciju,
- vrijeme potrebno za djelotvorno otklanjanje štete u okolišu,
- u kojem opsegu se primjenom neke dotične mjere uspijeva obnoviti mjesto koje je pretrpjelo štetu u okolišu,
- zemljopisna povezanost druge lokacije s oštećenim mjestom, u slučaju kada su primijenjene dopunske ili kompenzacijske mjere na drugoj lokaciji.

1.2.2. Prilikom vrednovanja prepoznatih mjera otklanjanja, mogu se odabrati primarne mjere otklanjanja koje ne uspostavljaju u potpunosti početno stanje vode, morskog okoliša, te zaštićenih vrsta i/ili prirodnih staništa ili koje ih sporije uspostavljaju. Ovu odluku moguće je donijeti samo ako prirodna dobra i/ili usluge oštećeni na primarnoj lokaciji uslijed ove odluke budu nadoknađeni povećanim dopunskim ili kompenzacijskim mjerama kako bi se osigurala slična razina prirodnih dobara i/ili funkcija koji su oštećeni. To će primjerice biti slučaj kada je moguće prirodna dobra i/ili funkcije iste vrijednosti osigurati na drugom mjestu uz niži trošak. Ove dodatne mjere otklanjanja bit će utvrđene u skladu s pravilima određenim u odjeljku 1.1.2.

1.2.3. Bez obzira na pravila određena u odjeljku 1.2.2., a u skladu s člankom 189. Zakona ove Ministarstvo ima pravo odlučiti da ne treba poduzimati daljnje mjere otklanjanja kada:

- a) mjere otklanjanja koje su već poduzete osiguravaju da više nema značajnog rizika od štetnog utjecaja na ljudsko zdravlje, vodu, more, ili zaštićene vrste i prirodna staništa, i
- b) bi troškovi mjera otklanjanja koje bi trebalo poduzeti u cilju postizanja osnovnog stanja ili slične razine bili u nerazmjeru s koristi koju treba postići za okoliš.

2. OTKLANJANJE ŠTETA I OŠTEĆENJA NA ZEMLJIŠTU I ZEMLJINOJ KAMENOJ KORI, TE KRAJOBRAZU

Poduzeti mjere u cilju osiguravanja, kao minimum, da budu uklonjene, nadzirane, ograničene ili smanjene odgovarajuće štetne tvari ili djelovanje, kako onečišćeno/oštećeno zemljište, zemljina kamena kora ili krajobraz, vodeći računa o njegovom trenutačnom korištenju ili odobrenom budućem korištenju u trenutku štete, ne bi dalje predstavljalo značajan rizik od štetnog utjecaja. Postojanje ovih rizika procijenit će se postupcima za procjenu rizika,

uzimajući pritom u obzir njihova svojstva i funkciju, vrstu i koncentraciju štetnih tvari, pripravaka, organizama ili mikroorganizama ili djelovanja, rizik koji je s njima povezan i mogućnost njihovog širenja. Korištenje treba odrediti na temelju propisa kojima se uređuje korištenje zemljišta ili, ako postoje, na temelju drugih odgovarajućih propisa koji su bili na snazi u trenutku nastupanja štete.

U slučaju promjene namjene korištenja zemljišta treba poduzeti sve nužne mjere u cilju sprječavanja svih štetnih učinaka na ljudsko zdravlje.

Ako nema posebnih propisa o korištenju zemljišta ili drugih odgovarajućih propisa, priroda područja na kojem je došlo do štete odredit će korištenje toga područja, uzimajući pritom u obzir njihov očekivani odnosno planirani razvoj.

Treba uzeti u obzir opciju prirodne ponovne uspostave, tj. opciju u kojoj ne bi bilo izravnih čovjekovih zahvata u proces ponovne uspostave.

PRILOG IV.

KONVENCIJE

- a) Međunarodna konvencija o građanskoj odgovornosti za štetu zbog onečišćenja uljem, iz 1969. godine (»Međunarodni ugovori«, broj 2/1997);
- b) Međunarodna konvencija o osnivanju međunarodnog fonda za naknadu štete zbog onečišćenja uljem iz 1992. godine (»Međunarodni ugovori«, broj 12/2005);
- c) Međunarodna konvencija od 23. ožujka 2001. o građanskoj odgovornosti za štetu zbog onečišćenja pogonskim uljem (»Međunarodni ugovori«, broj 9/2006);
- d) Međunarodna konvencija o odgovornosti i naknadi štete u svezi s prijevozom opasnih i štetnih tvari morem iz 1996. godine (HNS);
- e) Konvencija od 10. listopada 1989. o građanskoj odgovornosti za štetu prouzročenu tijekom prijevoza opasne robe cestom i željeznicom te brodovima za unutrašnju plovidbu.

PRILOG V.

MEĐUNARODNI AKTI

- a) Pariška konvencija o odgovornosti prema trećima u području nuklearne energije i Briselska dodatna konvencija od 31. siječnja 1963.;
- b) Bečka konvencija o odgovornosti za nuklearnu štetu od 21. svibnja 1963 (»Međunarodni ugovori«, broj 1/2006);
- c) Konvencija od 12. rujna 1997. o dodatnoj naknadi za nuklearnu štetu;
- d) Zajednički protokol o primjeni Bečke konvencije i Pariške konvencije od 21. rujna 1988. godine (»Međunarodni ugovori«, broj 12/1993);

e) Briselska konvencija o građanskoj odgovornosti za pomorski prijevoz nuklearnog materijala od 17. prosinca 1971. godine (NUCLEAR 1971).

PRILOG VI.

ODREĐIVANJE EKONOMSKIH VRIJEDNOSTI OKOLIŠA

UPUTA za određivanje metoda odabira ekonomskog vrednovanja dijelova okoliša:

Uobičajena podjela sadrži tri osnovne skupine metoda ekonomskog vrednovanja okoliša. Prva od njih povezana je s mogućnosti određivanja vrijednosti dijelova okoliša kao tržišnih vrijednosti (TV) i često se primjenjuje na slučajeve u kojima je moguće utvrditi odnos između utjecaja i odgovora (štete) u okolišu koji se može jednostavno tržišno izraziti. Primjena tih metoda česta je i moguća u području gospodarenja otpadom, kroz različite, tržišno utemeljene cijene postupanja i obrade otpada ili sanacije oštećenog okoliša, kada je izvjesno da se postupcima sanacije mogu potpuno povratiti sve funkcije oštećenog okoliša.

Druga skupina ekonomskog vrednovanja su metode otkrivanja ili metode utvrđivanja tržišno indiciranih vrijednosti – eng. revealed preferences (RP), koje povezuje određeno tržišno vrednovanje s dijelovima okoliša koji inače nemaju svoju tržišnu vrijednost, najčešće preko indirektnih upotrebnih vrijednosti okoliša koje se odgovarajuće mogu izraziti.

Najčešće korištene metode su metode izjavljenih vrijednosti – eng. stated preference techniques (STP), koje se temelje na upitnicima i anketama. Najpoznatije među njima su: spremnost na plaćanje – eng. willingness to pay (WTP) i spremnost prihvaćanja kompenzacije – eng. willingness to accept compensation (WTA), koje se zajedno mogu označavati kao WTP(A). Te se metode određivanja vrijednosti okoliša temelje na voljnosti plaćanja u različitim situacijama, koje su većinom hipotetske.

Metode prijenosa vrijednosti iz drugih država (BT) mogu se primijeniti na sve metode propisane ovim Prilogom (TV, RP, STP) za slične ili iste troškove (štete), kada one nisu određene u Republici Hrvatskoj.

Tablica 1. ZNAČENJE POJEDINIH SASTAVNICA UKUPNE EKONOMSKE VRIJEDNOSTI OKOLIŠA

	Značenje
Direktna upotrebnost vrijednost	Upotrebnost vrijednost koja ima tržišno vrednovanje (moguće direktno tržišno vrednovanje)
Indirektna upotrebnost vrijednost	Upotrebnost vrijednost koju nije moguće direktno tržišno vrednovati
Opcije korištenja u budućnosti	Korištenje dobra u budućnosti (direktna i indirektna vrijednost)
Egzistencijska vrijednost	Vrijednost samog postojanja dobra, tj. pasivna vrijednost

PRILOG VII.

OBRAZAC PRIJAVE PRIJETEĆE OPASNOSTI OD ŠTETE U OKOLIŠU (O-Š-PPO)

Prijavitelj	Naziv	Adresa	Odgovorna osoba	
Operater:				
Javnost:				
Inspekcija:				
Ostalo:				
Ovlašteni procjenitelj:				
Mjesto prijetee opasnosti				
Županija:				
Općina/Grad:				
Adresa:				
Vrsta postrojenja:				
Obilježja opasne djelatnosti:				
Akt nadležnog tijela s mjerama zaštite				
1. Prijeteća opasnost je uzrokovana:				
a) Propustom djelovanja operatera		DA	NE	
b) Neodgovarajućim djelovanjem operatera		DA	NE	
c) Usprkos poduzetim mjerama sprečavanja		DA	NE	
d) Poduzimanjem mjera propisanih nekim od akata nadležnog tijela		DA	NE	
2. Obilježja mjesta prijetee opasnosti od štete				
Gradsko	Zona prema prostornom planu	Napomena		
Ruralno	Zona prema prostornom planu	Napomena		
3. Područje utjecaja štetnog djelovanja				
4. Mogućnost pojave domino efekata				
5. Bitni aspekti osnovnog stanja okoliša				
6. Mogući utjecaji od prijetee opasnosti na:				
- zaštićene vrste		DA	NE	
- prirodna staništa		DA	NE	
- tlo		DA	NE	
- vode		DA	NE	
- morski okoliš		DA	NE	
- zemljinu kamenu koru		DA	NE	
- krajobrazne strukture		DA	NE	

7. Prijedlog kakvoće i obujma potrebnih aktivnosti i mjera radi otklanjanja prijetće opasnosti od štete

8. Dokaz prijetće opasnosti temeljen na kriterijima iz Priloga II Uredbe o odgovornosti za štetu u okolišu

Ovlašteni procjenitelj

Prijavitelj:

(datum i potpis)

(datum i potpis)

PRILOG VIII.

OBRAZAC PRIJAVE ŠTETE U OKOLIŠU (O-Š-ŠO)

Prijavitelj	Naziv	Adresa	Odgovorna osoba	
Operater:				
Javnost:				
Inspekcija:				
Ostalo:				
Ovlašteni procjenitelj:				
Mjesto štete u okolišu				
Županija:				
Općina/Grad:				
Adresa:				
Vrsta postrojenja:				
Obilježja opasne djelatnosti:				
Akt nadležnog tijela s mjerama zaštite				
9. Šteta u okolišu je uzrokovana:				
e) Propustom djelovanja operatera		DA	NE	
f) Neodgovarajućim djelovanjem operatera		DA	NE	
g) Usprkos poduzetim mjerama sprečavanja		DA	NE	
h) Poduzimanjem mjera propisanih nekim od akata nadležnog tijela		DA	NE	
10. Obilježja mjesta štete u okolišu				
Gradsko	Zona prema prostornom planu	Napomena		
Ruralno	Zona prema prostornom planu	Napomena		
11. Područje utjecaja štetnog djelovanja				
12. Mogućnost pojave domino efekata				

13. Bitni aspekti osnovnog stanja okoliša		
14. Utjecaji od štete u okolišu na:		
- zaštićene vrste	DA	NE
- prirodna staništa	DA	NE
- tlo	DA	NE
- vode	DA	NE
- morski okoliš	DA	NE
- zemljinu kamenu koru	DA	NE
- krajobrazne strukture	DA	NE
Opis:		
15. Prijedlog kakvoće i obujma potrebnih aktivnosti i mjera radi otklanjanja štete u okolišu		
16. Dokaz štete u okolišu temeljen na kriterijima iz Priloga II Uredbe o odgovornosti za štetu u okolišu		

Ovlašteni procjenitelj

(datum i potpis)

Prijavitelj:

(datum i potpis)